

Replik 1 på Allan Emréns inlägg i Dagen februari 2009: "Vi kan tro på Bibeln och Evolutionen"

Det är svårt att avgöra om Allan Emrén gjorde sitt debattinlägg i egenskap av naturvetare eller teolog, men det finns en hel del att invända ur båda dessa aspekter.

Att Gud finns och att skapelsen är storslagen är vi eniga om, men inte mer än så.

Emréns bild med livsformer som slumpmässigt söker sig upp mot bergstopparna genom sin slumpmässiga vandring är en klassisk men förlegad evolutionistisk illustration av så kallade "fitness-landskap" som saknar stöd i vad vi idag vet om naturens selektionsprocesser. Jag rekommenderar varmt boken *"Undeniable – How Biology Confirms Our Intuition That Life Is Designed"* (2016) av proteinkemisten Douglas Axe (ISBN 978-0-06-234958-3).

Riktigt illa blir det när Emrén hävdar att "Fördelaktiga mutationer är nästan lika vanliga som ofördelaktiga". Emrén är säkert mycket kompetent inom sina specialistområden fysikalisk kemi och geokemi, men när det gäller biologins och molekylärbiologins områden är han förvånansvärt oinformerad, och vad han skriver är ren och skär desinformation.

Låt oss ta arten människa som exempel. För det första: mutationer är en stor del av hemligheten till att vi åldras och dör. Varje celldelning i våra kroppar leder till dotterceller med ett antal mutationer. Effekten av dessa framgår tydligt om vi jämför huden hos ett litet barn med den hos en 60-åring. Skillnaden förorsakas av någonstans i storleksordningen 40 000 mutationer. För det andra: alla kända cancerformer förorsakas av – mutationer. För det tredje: Listan över genetiska defekter hos människan uppgår till fler än 10 000. Bäste Emrén – visa Dagens läsare förteckningen över fördelaktiga mutationer hos människan! Det finns ingen sådan lista. Det är heller inte att förvänta utifrån den skapelsetroendes (och bioinformatikens) syn på vår arvs massa som ett sofistikerat informationssystem, men ytterst besvärande för evolutionister som förväntar sig en arvs massa fylld av skräp. Kanske är det onödigt att tillägga att begreppet "skräp-DNA" närmast är att betrakta som är ett utrotningshotat begrepp i ljuset av det senaste decenniets DNA-forskning.

Vi tror inte – vi vet – att effekten av mutationer är skadlig. Varför skulle vi annars skydda oss från joniserande strålning och mutationsframkallande kemiska substanser? Vår tandläkare bör definitivt fortsätta med att gömma sig bakom en vägg när han trycker på röntgenknappen. Detta vore en onödig rutin om Emrén talade sant.

Och för varje ny generation av människor tillkommer minst ett hundratal mutationer, den absoluta merparten destruktiva. Det är inte för inte som evolutionsgenetikern Alexey Kondrashov ställde frågan: "Varför är vi inte döda hundra gånger om". Vore människan som art hundratusentals eller miljontals år gammal hade nämligen informationen i vår arvs massa eroderat bort för länge sedan. Genetikern John Sanford, som Lampa refererade till, visar att det naturliga urvalet inte maktar med att agera räddaren i nöden, vilket annars hade varit den enda utvägen ur dilemmat.

När Emrén sedan ger exempel på biologiska likheter är han inte medveten om att just likheterna mellan obesläktade organismer (så kallad "konvergent evolution") tvärt om utgör ett mycket starkt argument för design. De analoga systemen för ekolokalistaion hos t ex delfiner och fladdermöss, med 300 identiska gener med hundratusentals DNA-"bokstäver" i precis samma ordning, illustrerar nämligen att likheter mellan organismer inte alls måste tolkas som släktskap. En gemensam Designer är ett minst lika relevant alternativ!

När det gäller frågan om livets ursprung kan jag varmt rekommendera både Emrén och andra intresserade kommande nummer av magasinet Genesis som just har temat "Livets uppkomst"

(publiceras i början av mars). Där finns de tunga kemiska evidens som talar mot en spontan kemisk uppkomst av livet och för en gudomlig skapelseakt.

Under åren har jag samtalat med många evolutionstroende – kristna och ateister, biologer och lekmän. Jag ser ett tydligt, genomgående mönster: sällan eller aldrig har man varit beredda att ifrågasätta evolutionsteorin och dess mekanismer. Man har tagit dem mer eller mindre för givna, eller valt att bortse från att det finns alternativa sätt att tolka observationer på. Det man aldrig ifrågasatt får man heller inget perspektiv på. Av allt att döma tillhör Emrén denna kategori.

Både Ibstedt och Emrén är kära kristna bröder, men när det kommer till perspektiv på molekylärbiologiska processer är de anmärkningsvärt enögda respektive oinsatta, och när det gäller skapelseteologin farligt aningslösa. Ett råd, bästa bröder, är: tolka inte er Bibel genom ett filter bestående av de senaste vetenskapliga publikationerna baserade på en naturalistisk världsbild. Det är både dömt och dumt att misslyckas.

Göran Schmidt

Civilingenjör i kemiteknik, biolog, ordförande i föreningen Genesis